

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0026

Revision af den europæiske konsensus om udvikling

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om revisionen af den europæiske konsensus om udvikling (2016/2094(INI))

(2018/C 252/08)

Europa-Parlamentet

- der henviser til den europæiske konsensus om udvikling fra december 2005 ⁽¹⁾,
- der henviser til Busanpartnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde ⁽²⁾ og til EU's fælles holdning med henblik på første møde på højt plan i det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde (GPEDC), der blev afholdt i Nairobi (fra den 28. november til den 1. december 2016) ⁽³⁾,
- der henviser til slutdokumentet fra det fjerde højniveauforum om bistandseffektivitet fra december 2011, der lancerede GPEDC,
- der henviser til 2030-dagsordenen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling«, som blev vedtaget på FN-topmødet om bæredygtig udvikling den 25. september 2015 i New York ⁽⁴⁾,
- der henviser til Addis Abeba-handlingsplanen for udviklingsfinansiering ⁽⁵⁾,
- der henviser til Dilierklæringen af 10. april 2010 om fredsskabelse og statsopbygning og til den nye aftale om engagement i ustabile stater, som blev præsenteret den 30. november 2011,
- der henviser til Parisaftalen (COP 21), som parterne i FN's konvention om klimaændringer vedtog den 12. december 2015 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« (COM(2011)0637),
- der henviser til det humanitære verdenstopmøde, der blev afholdt den 23.-24. maj 2016 i Istanbul, og til de tilsagn om handling, der blev givet der ⁽⁷⁾,
- der henviser til den nye dagsorden for byer, der vedtoges på FN's konference om boliger og bæredygtig byudvikling (Habitat III), der blev afholdt den 17.-20. oktober 2016 i Quito, Ecuador ⁽⁸⁾,
- der henviser til OECD/UNDP's fremskridtsrapport 2014 med titlen »Making Development Cooperation More Effective« ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽³⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14684-2016-INIT/da/pdf>

⁽⁴⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.

⁽⁵⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf.

⁽⁶⁾ <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>

⁽⁷⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽⁸⁾ <https://habitat3.org/the-new-urban-agenda/>

⁽⁹⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

Tirsdag den 14. februar 2017

- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om udviklingssamarbejde, hvoraf det fremgår, at »Unionens og medlemsstaternes politik med hensyn til udviklingssamarbejde supplerer og styrker gensidigt hinanden«, og som fastsætter nedbringelse og udryddelse af fattigdom som det primære mål for EU's udviklingspolitik,
- der henviser til Rådets konklusioner fra 2012 om »Demokratiets rødder og bæredygtig udvikling: EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser«,
- der henviser til EU's adfærdskodeks for komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. maj 2014 om en rettighedsbaseret tilgang til udviklingssamarbejde, som indbefatter alle menneskerettighederne ⁽²⁾,
- der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, som blev offentliggjort i juni 2016 ⁽³⁾,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (CRPD), der blev undertegnet af ratificeret af EU i 2011, og til FN's afsluttende bemærkninger om gennemførelsen af CRPD,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »Skat og udvikling — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik« (COM(2015)0497),
- der henviser til EU's ligestillingshandlingsplan 2016-2020 og til handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati (2015-2019),
- der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig af 17. november 2005 om forslaget til en fælles erklæring fra Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om den europæiske udviklingspolitik »den europæiske konsensus« ⁽⁴⁾, af 5. juli 2011 om forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik ⁽⁵⁾, af 11. december 2013 om donorkoordination på EU-plan i forbindelse med udviklingsbistand ⁽⁶⁾, af 25. november 2014 om EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 ⁽⁷⁾, af 19. maj 2015 om udviklingsfinansiering ⁽⁸⁾, af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene ⁽⁹⁾, af 14. april 2016 om den private sektor og udvikling ⁽¹⁰⁾, af 12. maj 2016 om opfølgning på og evaluering af gennemførelsen af 2030-dagsordenen ⁽¹¹⁾, af 7. juni 2016 om EU-rapport 2015 om udviklingsvenlig politikkoherens ⁽¹²⁾ og af 22. november 2016 om forbedring af udviklingssamarbejdets effektivitet ⁽¹³⁾,
- der henviser til det fælles arbejdsdokument fra tjenestegrene om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser 2016-2020 (SWD(2015)0182) samt til Rådets konklusioner af 26. oktober 2015, hvori den tilknyttede handlingsplan om ligestilling for 2016-2020 godkendes,

⁽¹⁾ Rådets konklusioner, 15.5.2007.

⁽²⁾ Rådets konklusioner, 19.5.2014.

⁽³⁾ Rådetsdokument 10715/16.

⁽⁴⁾ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 484.

⁽⁵⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 77.

⁽⁶⁾ EUT C 468 af 15.12.2016, s. 73.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0059.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0196.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0265.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0137.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0224.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0246.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0437.

Tirsdag den 14. februar 2017

- der henviser til den nye ramme for ligestilling og styrkelse af kvinders indflydelse: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser (2016-2020),
  - der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om en ny fremadskuende og innovativ strategi for handel og investering ⁽¹⁾,
  - der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder og dens fire grundlæggende principper om ikkeforsølsbehandling (artikel 2), barnets tarv (artikel 3), overlevelse, udvikling og beskyttelse (artikel 6) og deltagelse (artikel 12),
  - der henviser til Udenrigsudvalgets og Udviklingsudvalgets kommende betænkning om håndtering af flygtninge- og migrantstrømme: EU-Udenrigstjenestens rolle (2015/2342(INI) samt til sin beslutning af 22. november 2016 om forbedring af udviklingssamarbejdets effektivitet ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A8-0020/2017),
- A. der henviser til, at en revision af den europæiske konsensus om udvikling er betimelig og nødvendig i betragtning af de ændrede ydre rammer — herunder vedtagelsen af 2030-dagsordenen og målene for bæredygtig udvikling, Parisaftalen (COP 21) om klimaforandringer, Sendairammen for katastroforebyggelse, Addis Abeba-handlingsplanen for udviklingsfinansiering og det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde, nye eller voksende globale udfordringer som klimaforandringer og migration, mere forskelligartede udviklingslande med forskellige og specifikke udviklingsbehov, nye donorlande og nye globale aktører, mindre plads for civilsamfundsorganisationer samt interne forandringer i EU, bl.a. som følge af Lissabontraktaten, dagsordenen for forandring og EU's globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken;
- B. der henviser til, at den universelle 2030-dagsorden og de dertil knyttede bæredygtige udviklingsmål tilsigter at opnå en bæredygtig udvikling på globalt plan gennem opbygning af partnerskaber, der sætter menneskene i centrum og sikrer dem vitale ressourcer såsom mad, vand og sanitære forhold, sundhedspleje, energi, uddannelse og beskæftigelsesmuligheder, og fremme af frem, retfærdighed og velstand for alle; der henviser til, at der bør gennemføres aktioner, der følger principperne om landejeerskab, inkluderende udviklingspartnerskaber, fokus på resultater, gennemsigtighed og ansvarlighed; der henviser til, at en rettighedsbaseret tilgang er en forudsætning for bæredygtig udvikling, jf. FN's resolution 41/128, hvor retten til udvikling defineres som en umistelig menneskeret;
- C. der henviser til artikel 208 TEUF, der fastsætter, at »Unionens og medlemsstaternes politik med hensyn til udviklingssamarbejde supplerer og styrker gensidigt hinanden«;
- D. der henviser til, at klimaforandringer er et fænomen, som det haster med at tage hånd om, da det i højere grad rammer de fattige og mest sårbare lande;
- E. der henviser til, at tre fjerdedele af verdens fattige lever i mellemindkomstlande; der henviser til, at mellemindkomstlandene ikke udgør en homogen gruppe, men har forskellige behov og udfordringer, og at EU's udviklingssamarbejde derfor skal være tilstrækkelig differentieret;
- F. der henviser til, at den traktatbaserede udviklingsvenlige politikkoherens-tilgang kræver, at EU tager højde for målsætningerne med hensyn til udviklingssamarbejde, når den agerer på andre politiske områder, som kan påvirke udviklingslande; der henviser til, at nært forbundne politikområder som, handel, sikkerhed, migration, humanitær bistand og udvikling derfor skal udformes og gennemføres således, at de styrker hinanden;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0299.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0437.

Tirsdag den 14. februar 2017

- G. der henviser til, at migration er blevet et stadig mere presserende problem med over 65 mio. tvangsfordrevne mennesker i verden; der henviser til, at det store flertal af flygtninge lever i udviklingslande; der henviser til, at skrøbelige stater, ustabilitet og krige, krænkelser af menneskerettighederne, dyb fattigdom og perspektivløshed er blandt de vigtigste årsager til, at mennesker forlader deres hjem; der henviser til, at millioner af mennesker er migreret eller flygtet til EU i de seneste år;
- H. der henviser til, at visse forslag, der er kommet fra Kommissionen i den seneste tid, kan ses som en ændring af fokus i udviklingspolitikken i retning af migrationsforvaltning for at kunne opfylde EU's prioriteringer, som ofte er kortfristede; der henviser til, at der ikke bør være nogen betingelser mellem udviklingsbistand og samarbejde i modtagerlandene om migrations spørgsmål; der henviser til, at fonde som EU's Nødtrufond for Afrika og EU's plan for eksterne investeringer er blevet udviklet for at reagere på de seneste migrationskriser i EU; der henviser til, at EU's udviklingssamarbejds politik som sit primære mål må have begrænsning og på lang sigt udryddelse af fattigdom og må baseres på princippet om udviklingseffektivitet;
- I. der henviser til, at sundhed og uddannelse er centrale udviklingskatalysatorer; der henviser til, at investeringer til sikring af universel adgang til disse områder derfor har en fremtrædende plads i 2030-dagsordenen og i de bæredygtige udviklingsmål, og til, at der bør sikres tilstrækkelige midler til at kunne opnå afsmittende virkninger i andre sektorer;
- J. der henviser til, at SMV'er og mikrovirksomheder er ryggraden i økonomier i hele verden, udgør en grundlæggende del af udviklingslandenes økonomi og sammen med velfungerende offentlige sektorer er en central faktor for fremme af økonomisk, social og kulturel vækst; der henviser til, at SMV'er ofte har problemer med begrænset adgang til kapital, navnlig i udviklingslande;
- K. der henviser til, at over halvdelen af verdens befolkning i dag bor i byer, og til, at denne andel forventes at nå op på to tredjedele i 2050, idet 90 % af byvæksten forventes at finde sted i Afrika og Asien; der henviser til, at denne tendens styrker behovet for bæredygtig byudvikling; der henviser til, at sikkerheden i byerne er en stigende udfordring i mange udviklingslande;
- L. der henviser til, at havene spiller en vital rolle for biodiversitet, fødevarer sikkerhed, energi, arbejdspladser og vækst, og til, at de marine ressourcer er truet af klimaforandringer og overudnyttelse og ikkebæredygtig forvaltning;
- M. der henviser til, at skovrydning og skovforringelse skader økosystemerne og i betydeligt omfang bidrager til klimaforandringer;
- N. der henviser til, at EU's udviklingspolitik er et vigtigt supplement til medlemsstaternes udviklingspolitik, som bør fokusere på områder med komparative fordele og måder, hvorpå EU's rolle som organisation kan fremme målene for dens udviklingspolitik;
- O. der henviser til, at udviklingspolitik er et afgørende aspekt af EU's udenrigspolitik; der henviser til, at EU er verdens største donor på udviklingsområdet, og til, at den sammen med medlemsstaterne yder mere end halvdelen af den officielle udviklingsbistand i verden;
- P. der henviser til, at ulighederne i henseende til velstand og indkomst tager til i hele verden; der henviser til, at denne tendens risikerer at undergrave den sociale samhørighed, øge forskelsbehandling og politisk ustabilitet og true freden; der henviser til, at det er afgørende for gennemførelsen af 2030-strategien, at der mobiliseres indenlandske ressourcer, hvilket også er en holdbar strategi til på lang sigt at frigøre sig fra afhængigheden af udenlandsk bistand;
1. fremhæver betydningen af den europæiske konsensus om udvikling for tilvejebringelse af en fælles og ensartet holdning på både EU-plan og medlemsstatsplan til udviklingspolitikens mål, værdier, principper og vigtigste aspekter og gennemførelsen heraf; mener, at der ved revisionen af konsensusen skal værnes om de gældende regler og især om dens holistiske tilgang og det klare primære mål om bekæmpelse af og på lang sigt udryddelse af fattigdom; mener desuden, at bekæmpelse af ulighed også bør være et mål som anerkendes i de bæredygtige udviklingsmål; minder om, at udviklingspolitikkerne på medlemsstatsplan og på EU-plan bør styrke og supplere hinanden;

Tirsdag den 14. februar 2017

2. advarer imod at udvide kriterierne for officiel udviklingsbistand (ODA) med det formål at få dækket andre udgifter end dem, der er direkte forbundet med de ovenfor nævnte mål; understreger, at enhver reform af ODA skal have til formål at styrke indvirkningen på udviklingen;

3. anerkender betydningen af en klar europæisk udenrigspolitisk strategi, som kræver sammenhæng mellem politikkerne, navnlig vedrørende fred og sikkerhed, migration, handel, miljø og klimaforandringer, humanitær bistand og udviklingssamarbejde; gentager imidlertid, at udviklingsmålene er selvstændige mål; minder om den traktatfæstede forpligtelse til at »tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene«, som er fastsat i artikel 208 i TEUF; understreger kraftigt, at Parlamentet kun kan acceptere en præcis udlægning af begrebet udviklingspolitik, der er forankret i forpligtelserne i TEUF og har et primært fokus på bekæmpelse af fattigdom; minder om principperne for EU's optræden udadtil under artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pakt og folkeretten;

4. beskriver i overensstemmelse med Lissabontraktaten udviklingssamarbejdet som følger: kamp for VÆRDIGHED gennem udryddelse af FATTIGDOM;

EU's udviklingsmål, værdier og principper

5. opfordrer til, at de bæredygtige udviklingsmål, 2030-dagsordenen og de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling integreres i alle interne og eksterne EU-politikker og sættes i centrum for konsensusen i erkendelse af de vigtige sammenhænge mellem dens mål og sigt punkter; opfordrer til, at bekæmpelsen af og på længere sigt udryddelse af fattigdom forbliver det overordnede og primære mål for EU's udviklingspolitik med særligt fokus på de mest marginaliserede grupper og på, at ingen lades tilbage; understreger vigtigheden af at definere fattigdom i overensstemmelse med definitionen i konsensusen og dagsordenen for forandring og inden for rammerne af Lissabontraktaten;

6. understreger 2030-dagsordenens universelle og transformative karakter; understreger derfor, at de udviklede lande og udviklingslandene har et fælles ansvar for at nå de bæredygtige udviklingsmål, og at EU's strategi til opnåelse heraf bør rumme en række kohærente interne og eksterne politikker og forpligtelser samt et komplet sæt udviklingspolitiske værktøjer;

7. fastholder, at udviklingspolitikken skal afspejle Unionens fokus på skrøbelige stater, ungdomsarbejdsløshed og kvinder og piger, der er udsat for kønsbaseret vold og skadelig praksis og konfliktsituationer, og minder om EU's forpligtelse til at afsætte mindst 20 % af sin officielle udviklingsbistand til social inklusion og menneskelig udvikling;

8. understreger, at uddannelse er nøglen til at udvikle et selvbærende samfund; opfordrer EU til at forbinde kvalitetsbetonet undervisning, faglig og erhvervsorienteret uddannelse og samarbejde med erhvervslivet, da dette er en vigtig forudsætning for unges beskæftigelsesegnethed og adgang til kvalificerede job; mener, at spørgsmålet om adgang til uddannelse i nød- og krisesituationer er afgørende både for børns udvikling og beskyttelse;

9. understreger, at systemiske faktorer såsom ulighed mellem kønnene, politiske barrierer og magtmæssige ubalancer indvirker på sundheden, og at det er afgørende, at der sikres lige adgang til sundhedstjenester, der ydes af uddannede, kvalificerede og kompetente sundhedspersoner; understreger, at den nye konsensus derfor bør fremme investeringer i og styrkelse af sundhedspersoner, der arbejder i »frontlinjen«, idet den rolle, de varetager, er afgørende for dækningen med sundhedstjenester i fjerntliggende, fattige, underforsynede og konfliktramte områder; understreger, at det er afgørende for opnåelsen af de bæredygtige udviklingsmål, at der fremmes forskning i og udvikling af nye sundhedsteknologier, som kan sættes ind imod nye sundhedsstrusler såsom epidemier og antimikrobiel resistens;

10. opfordrer til, at EU fortsat engagerer sig kraftigt i og fremmer regelbaseret global styring og navnlig Det Globale Partnerskab for Bæredygtig Udvikling;

11. understreger, at bekæmpelse af ulighed i og mellem lande, diskrimination, navnlig på grund af køn, uretfærdighed og stridigheder og fremme af fred, deltagelsesdemokrati, god regeringsførelse, retsstaten og menneskerettighederne såvel som inkluderende samfund og bæredygtig vækst og tilpasning til klimaforandringer og afbødning af udfordringer skal være mål, der er integreret overalt i EU's udviklingspolitik; opfordrer til, at 2030-dagsordenen gennemføres i sin helhed og på en koordineret og kohærent måde i forhold til Parisaftalen om klimaforandringer, herunder med hensyn til behovet for snarest

Tirsdag den 14. februar 2017

at få truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne begrænse den globale opvarmning og øge indsatsen med hensyn til tilpasning hertil og finansieringen heraf; minder om EU's forpligtelse til at afsætte 20 % af sit budget for 2014-2020 (ca. 180 mia. EUR) til bekæmpelse af klimaforandringer, herunder gennem politikkerne udadtil og udviklings-samarbejdspolitikken;

12. understreger, at udviklingssamarbejde kan opstå gennem inklusion, tillid og innovation byggende på respekt hos alle parter for anvendelse af nationale strategier og rammer for landeresultater;

13. anerkender den særlige rolle, som god regeringsførelse spiller for bæredygtig udvikling; opfordrer EU til at styrke balancen mellem det økonomiske, sociale og miljømæssige område ved at støtte omfattende nationale strategier for bæredygtig udvikling og de rette mekanismer til og procedurer for god regeringsførelse med særligt fokus på civilsamfundets deltagelse; understreger betydningen af reformer til forvaltningsmæssig og beskatningsmæssig decentralisering som middel til at fremme god regeringsførelse på lokalt plan i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

14. opfordrer til at EU's udviklingssamarbejde tilskynder partnerlandene til at »glokalisere« de bæredygtige udviklingsmål i samråd med det nationale og lokale civilsamfund med henblik på at få dem omsat til relevante nationale og subnationale mål, der er forankret i nationale udviklingsstrategier, -programmer og -budgetter; opfordrer EU og dens medlemsstater til at tilskynde deres partnerlande til at inddrage repræsentanter for marginaliserede samfund i overvågningen af de bæredygtige udviklingsmål og til at fremme konkrete mekanismer, der kan muliggøre dette, i overensstemmelse med princippet om, at ingen må lades i stikken”;

15. kræver, at EU's udviklingspolitik fortsat prioriterer støtte til de mindst udviklede lande og lavindkomstlandene samt små udviklingsøstater, men samtidig tager sigte på de forskellige og specifikke behov i mellemindkomstlandene, hvor størstedelen af verdens fattige bor, i overensstemmelse med Addis Abeba-handlingsplanen og i fuld respekt for princippet om differentiering; slår til lyd for mainstreaming af en territorial tilgang til udvikling med det formål at styrke de lokale og regionale regeringer og sikre en bedre håndtering af uligheder i landene;

16. fremhæver betydningen af princippet om demokratisk ejerskab, som giver udviklingslandene hovedansvaret for deres egen udvikling, men som også tillader de nationale parlamenter og politiske partier, regionale og lokale myndigheder, civilsamfundet og andre interessenter at spille deres respektive roller fuldt ud ved siden af de nationale regeringer og aktivt deltage i beslutningsprocessen; understreger i denne forbindelse betydningen af at forbedre ansvarligheden nedefra og op og oppefra og ned for at opnå en bedre imødekomme af lokale behov og fremme borgernes demokratiske ejerskab;

17. opfordrer EU til at fortsætte og udbygge støtte til lokal og regional kapacitetsopbygning og til decentraliseringsprocesser for at styrke de lokale og regionale regeringer og gøre dem mere transparente og ansvarlige, således at de bliver bedre i stand til at imødekomme deres borgeres behov og krav;

18. opfordrer i overensstemmelse om princippet om partnerskab til delt ansvar for alle fælles aktioner under fremme af mest mulig gennemsigtighed; opfordrer EU og dens medlemsstater til at fremme en styrket rolle for nationale parlamenter, lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet i forbindelse med politisk og budgetmæssig tilsyn og demokratisk kontrol; opfordrer til at bekæmpe korruption og straffrihed med alle midler og på alle politiske planer;

19. kræver, at en politisk dialog mellem EU og partnerlandene/regionerne bliver et centralt element i alt EU-udviklingssamarbejde og til, at sådanne dialoger fokuserer på fælles værdier, og hvordan de kan fremmes; opfordrer til yderligere inddragelse af parlamenter og civilsamfund i politiske dialoger;

20. fremhæver betydningen af et inkluderende flerpartidemokrati og opfordrer EU til at fremme lige vilkår for politiske partier og et dynamisk civilsamfund i alle sine foranstaltninger, bl.a. gennem kapacitetsopbygning og dialog med partnerlandene, for at give civilsamfundet passende spillerum med borgerorienterede og partcipatoriske overvågnings- og ansvarsholdelsesmekanismer på subnationalt, nationalt og regionalt plan og for at sikre, at civilsamfundsorganisationer inddrages i udformningen, gennemførelsen, overvågning og revision af udviklingspolitikker og i ansvarliggørelse i forbindelse hermed; opfordrer EU til at indse, at samråd med civilsamfundet er en afgørende faktor for opnåelse af succes i alle programmeringssektorer, hvis der skal skabes en inkluderende styringsform;

Tirsdag den 14. februar 2017

21. anerkender civilsamfundets betydning for bevidstgørelse af offentligheden og for varetagelsen af de bæredygtige udviklingsmål på nationalt og globalt plan gennem bevidstgørelse og uddannelse i et globalt medborgerskab;

22. opfordrer til, at fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd og af kvinders og pigers myndiggørelse og rettigheder både gøres til at enkeltstående og et tværgående mål i EU's udviklingspolitik i overensstemmelse med EU's ligestillingshandlingsplan og 2030-dagsordenen, jf. Rådets konklusioner fra 26. maj 2015 om lige rettigheder for kvinder og mænd i forbindelse med udvikling; opfordrer til særlige politikdrevne foranstaltninger til håndtering af udfordringerne på dette område; kræver yderligere bestræbelser fra EU's side på at fremme den vigtige rolle, som kvinder og unge mennesker spiller som aktører i forbindelse med udvikling og forandring; understreger i denne forbindelse, at ligestilling omfatter piger og drenge og kvinder og mænd i alle aldre, og at programmerne bør tilskynde til ligelig fordeling og udbredelse af rettigheder og tjenesteydelser, f.eks. hvad angår adgang til uddannelse og til reproduktiv sundhedspleje, uden forskelsbehandling på grund af kønsidentitet eller seksuel orientering;

23. gør opmærksom på behovet for at fremme, beskytte og sikre alle menneskerettigheder; understreger, at beskyttelse af kvinders og pigers rettigheder og af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder samt afskaffelse af alle former for seksuel og kønsbaseret vold og forskelsbehandling, herunder skadelig praksis mod børn, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber og kvindelig kønslemlæstelse er essentielt for gennemførelsen af menneskerettighederne; understreger nødvendigheden af at sikre universel adgang til billig, grundig og kvalitetsbetonet information og uddannelse i seksuel og reproduktiv sundhed og familieplanlægningstjenester; opfordrer til at fremskynde bestræbelserne på at opnå ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinder gennem uddybning af fleraktørpartnerskaber, styrkelse af kapaciteten til kønssensitiv budgettering og planlægning og sikring af deltagelse af kvindeorganisationer;

24. efterlyser særlige EU-udviklingsstrategier med henblik på bedre at nå, beskytte og støtte udsatte og marginaliserede grupper såsom kvinder og børn, LGBTI-personer, ældre mennesker, personer med handicap, små producenter, andelsforetagender, sproglige og etniske minoriteter og indfødte folk med henblik på at tilbyde dem de samme muligheder og rettigheder som alle andre i overensstemmelse med princippet om, at »ingen lades i stikken«;

25. gentager EU's forpligtelse til at investere i børns og unges udvikling gennem forbedret rapportering om udviklingssamarbejde med fokus på børn og indenlandske ressourcer og til at styrke unges mulighed for at deltage i ansvarliggørelsesaktiviteter;

26. opfordrer til at bistå skrøbelige og konfliktramte lande med at få adgang til ressourcer og partnerskaber, der er nødvendige for at kunne nå udviklingsprioriteterne, og til at fremme peer-læring mellem dem og styrke vekselvirkningen mellem udvikling, fredsskabelse, sikkerhed og humanitære partnere og bestræbelser;

27. understreger den vedvarende betydning af de mål, der er opstillet i kapitlet om menneskelig udvikling i den nuværende europæiske konsensus; understreger, at det er nødvendigt at forbinde disse mål med de bæredygtige udviklingsmål og sætte styrkelsen af horisontale sundhedssystemer (udover støtte til vertikale programmer for bestemte sygdomme) i centrum for programlægningen, hvilket også vil styrke modstandskraften i tilfælde af sundhedskriser som ebolaudbruddet i Vestafrika i 2013-2014, og at sikre den grundlæggende ret til en almen sundhedspleje, der er fastsat i artikel 25 i verdenserklæringen om menneskerettigheder og Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) statutter; minder om, at det i artikel 168 i TEUF er fastsat, at der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter; opfordrer i denne forbindelse med en mere sammenhængende innovation og udvikling af lægemiddelpolitikker, som sikrer adgang til lægemidler for alle;

28. foreslår i lyset af befolkningstilvæksten, først og fremmest i Afrika og i LDC-landene, og i betragtning af at 19 af de 21 lande med den højeste fertilitet ligger i Afrika, at Nigeria er det land, der har verdens hurtigst voksende befolkning, samt at mere end halvdelen af den globale befolkningstilvækst i 2050 forventes at ske i Afrika, og at dette er et problem for bæredygtig vækst, at EU's udviklingssamarbejde bør lægge mere vægt på programmer, der adresserer dette emne;

29. glæder sig over, at fødevarer- og ernæringsikkerhed er blevet et prioriteret område i den nye globale udviklingsramme, og over, at der er medtaget et selvstændigt mål om at udrydde sult, opnå fødevarerikkerhed og forbedret ernæring og fremme bæredygtigt landbrug; erkender, at sult og fattigdom ikke er tilfældigheder, men et resultat af social og økonomisk uretfærdighed og ulighed på alle planer; gentager, at konsensusen bør understrege EU's fortsatte støtte

Tirsdag den 14. februar 2017

til integrerede og sektoroverlappende tilgange, som styrker mulighederne for en lokal diversificeret fødevarerproduktion og inkluderer ernæringsspecifikke og ernæringsensitive interventioner, som eksplicit tager sigte på ulighed mellem kønnene;

30. understreger behovet for ansvarligholdelsesmekanismer i forbindelse med overvågning og gennemførelse af de bæredygtige udviklingsmål og målsætningerne om en udviklingsbistand på 0,7 % af BNI; opfordrer EU og medlemsstaterne til at forelægge en tidsplan for, hvordan disse mål gradvist kan nås, sammen med en årlig rapportering til Europa-Parlamentet;

31. understreger, at der er behov for tværsektorielle integrerede tilgange for alvor at få skabt modstandsdygtighed, hvilket indebærer, at der skal arbejdes hen imod bedre koordinering af indsatsen på det humanitære område, begrænsning af katastroferisiko, social beskyttelse, tilpasning til klimaforandringer, naturressourceforvaltning, konfliktforebyggelse og andre udviklingsforanstaltninger; opfordrer EU og medlemsstaterne til at fremme en inkluderende styringsform, som sætter ind over for marginalisering og ulighed, der fører til sårbarhed; erkender, at sårbare befolkninger skal have bedre muligheder for at håndtere risici og have adgang til beslutningsprocesser, som påvirker deres fremtid;

32. understreger den rolle, som kultur spiller i bæredygtig human, social og økonomisk udvikling, og insisterer på, at der bør tages højde for den kulturelle dimension som et grundlæggende aspekt ved solidaritet, samarbejde og EU's udviklingsbistandspolitikker; opfordrer til fremme af kulturel mangfoldighed og støtte til kulturpolitikker og til, at der tages højde for lokale forhold, hvor dette kan hjælpe til at nå målet om fremme af bæredygtig udvikling;

33. påpeger, at bybefolkningen forventes at stige med 2,5 mia. i 2050, og at næsten 90 % af stigningen forventes koncentreret i Asien og Afrika; anerkender de problemer, der opstår med megabyernes eksplosive vækst, og de udfordringer, dette fænomen skaber for samfundsmæssig og miljømæssig bæredygtighed; slår til lyd for en afbalanceret regional udvikling, og minder om, at styrket økonomisk aktivitet i landområder og mindre byer mindsker presset efter at migrere til bymæssige megacentre og dermed letter problemerne med ukontrolleret urbanisering og migration;

Differentiering

34. understreger, at EU for at få skabt en effektiv EU-udviklingsstrategi må fremme en retfærdig fordeling i udviklingslandene af velstand via de nationale budgetter, det vil sige i landene såvel som mellem dem; fremhæver, at europæisk udviklingsbistand først og fremmest skal differentiere mellem situationerne i de enkelte lande og deres udviklingsmæssige behov og ikke på grundlag af mikroøkonomiske indikatorer alene eller politiske betragtninger;

35. understreger, at EU's udviklingssamarbejde bør gennemføres på en måde, som tager hånd om de vigtigste behov og tilstræber den størst mulige indvirkning både på kort og lang sigt; understreger behovet for, at skræddersyede udviklingsstrategier, som der er lokalt ejerskab til, og som er udformet lokalt, tager højde for de særlige udfordringer i enkelte lande eller grupper af lande såsom små udviklingsøstater, skrøbelige stater og indlandsudviklingslande;

36. opfordrer til, at der udvikles særlige strategier for samarbejde med mellemindkomstlande for at konsolidere deres fremskridt og bekæmpe ulighed, udstødelse, diskrimination og fattigdom, navnlig gennem fremme af retfærdige og progressive skattesystemer, men understreger samtidig, at mellemindkomstlandene ikke udgør en homogen gruppe, og at hvert af dem derfor har særlige behov, der bør opfyldes ved hjælp af skræddersyede politikker; understreger, at det er nødvendigt på ansvarlig og gradvis måde at udfase den økonomiske bistand til mellemindkomstlandene og fokusere på andre former for samarbejde som f.eks. faglig bistand, deling af industriel knowhow og viden, offentlig-private partnerskaber, som kan understøtte globale offentlige goder såsom videnskab, teknologi og innovation, udveksling af bedste praksis og fremme af regionalt samarbejde, syd-syd-samarbejde og trekantssamarbejde; fremhæver betydningen af alternative finansieringskilder, som f.eks. mobilisering af egne indtægter, lån på lempelige eller lempeligere vilkår, samarbejde om tekniske, beskatningsmæssige, handelsmæssige og forskningsrelaterede spørgsmål samt offentlig-private partnerskaber;

Tirsdag den 14. februar 2017

Udviklings effektivitet og -finansiering

Udviklings effektivitet

37. opfordrer EU og dens medlemsstater til at gå i spidsen blandt udviklingsaktørerne og på ny forpligte sig til en fuldstændig gennemførelse af principperne om effektivt udviklingssamarbejde med prioritering af mekanismer, redskaber og instrumenter, som gør det muligt for flere ressourcer at nå frem til slutmodtagerne, dvs. landenes ejerskab over udviklingsprioriteringerne, tilpasning til partnerlandes nationale udviklingsstrategier og -systemer, fokus på resultater, gennemsigtighed, fælles ansvar og demokratisk inddragelse af alle interessenter; understreger betydningen af at styrke EU's bestræbelser på at gøre udviklingssamarbejdet så effektivt som muligt med det formål at bidrage til opnåelse af de ambitiøse mål og sigt punkter i 2030-dagsordenen og udnytte offentlige og private ressourcer til udvikling bedst muligt; opfordrer til en klar henvisning til principperne om udviklings effektivitet i den nye EU-konsensus om udvikling;

38. gentager betydningen af at øge den europæiske offentligheds forståelse for og aktive deltagelse i overordnede udviklingsdebatter og forsøg på at udrydde global fattigdom og fremme bæredygtig udvikling; understreger med henblik herpå, at uformel uddannelse og bevidstgørelse i uddannelsessamarbejde, bl.a. gennem videreførelse og udbygning af programmet for uddannelse i og bevidstgørelse om udviklingsspørgsmål (DEAR), bør vedblive med at være en integreret del af EU's og medlemsstaternes udviklingspolitikker;

39. mener, at forenkling af finansieringsprocedurer og bureaukrati kan bidrage til at forbedre effektiviteten; opfordrer til en EU-reform for at fremskynde gennemførelsen (hvilket allerede er omtalt i punkt 122 i den europæiske konsensus om udvikling fra 2005), og som tager fat på behovet for at revidere udvælgelsesprocedurerne ved at fokusere mere på ansøgeren: identitet, ekspertise, erfaringer, resultater og pålidelighed på området (og ikke kun på formelle krav);

40. gentager betydningen af kapacitetsopbygning for at forbedre borgernes, organisationers, regeringers og samfundenes evne til at varetage deres respektive roller fuldt i forbindelse med udformning, gennemførelse, overvågning og evaluering af bæredygtige udviklingsstrategier;

41. glæder sig over de fremskridt, der er gjort, men opfordrer EU og dens medlemsstater til at fremskynde og udbrede fælles programmerings- og gennemførelsesbestræbelser med henblik på at sammenlægge ressourcer, forbedre arbejdsdelingen i de enkelte modtagerlande, mindske transaktionsomkostningerne, undgå overlapninger og opsplitning af bistanden, højne EU's profil på lokalt plan og fremme landenes ejerskab over udviklingsstrategierne samt tilpasning til partnerlande prioriteringer; understreger, hvor vigtigt det er, at den fælles programmeringsproces varetages af europæiske aktører og først åbnes op for andre donorer, hvis den lokale situation retfærdiggør det, og uden af det europæiske ejerskab til processen udvandes; opfordrer EU og dens medlemsstater til at koordinere deres foranstaltninger med andre donorer og organisationer såsom nye donorlande, civilsamfundsorganisationer, private filantroper, finansinstitutioner og selskaber fra den private sektor; bemærker med bekymring, at kun fem EU-medlemsstater halvvejs i 2015 havde offentliggjort Busan-gennemførelsesplaner; opfordrer medlemsstaterne til at offentliggøre deres gennemførelsesplaner og på årsbasis rapportere om deres indsats med hensyn til udviklings effektivitet;

42. minder om sin anmodning⁽¹⁾ om kodificering og styrkelse af mekanismerne og praksisser for at sikre større komplementaritet og en effektiv koordinering af udviklingsbistanden mellem EU's medlemsstater og institutioner og for at sikre klare regler, som kan håndhæves, til sikring af demokratisk nationalt ejerskab, harmonisering, tilpasning til landestrategier og -systemer, forudsigelighed med hensyn til økonomiske midler, gennemsigtighed og gensidig ansvarliggørelse;

43. understreger, at udviklings effektivitet bør være en af de vigtigste drivkræfter i EU's nye udviklingspolitik; minder om, at dette ikke kun afhænger af bistandsdonorerne, men også af, at der findes effektive og reaktive institutioner, forsvarlige politikker, retsstatsforhold, en inkluderende demokratisk styringsform og sikkerhedsgarantier over for korrupcion i udviklingslandene og mod ulovlige finansstrømme på internationalt plan;

44. anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling og navnlig det decentrale samarbejde mellem europæiske og partnerlandes lokale og regionale myndigheder, der er et effektivt redskab til gensidig kapacitetsstyrkelse og gennemførelse af de bæredygtige udviklingsmål på lokalt plan;

⁽¹⁾ Beslutning af 11. december 2013.

Tirsdag den 14. februar 2017

Udviklingsfinansiering

45. gentager, at officiel udviklingsbistand (ODA) fortsat bør være rygraden i EU's udviklingspolitik; minder om EU's forpligtelse til at nå ODA-målet om 0,7 % af BNI senest i 2030; understreger, at det er vigtigt, at andre lande, både de industrialiserede lande og de nye vækstlande, også øger deres ODA-ydelser; fremhæver ODA'ens vigtige rolle som katalysator for forandring og som løftestang for mobilisering af andre ressourcer; minder om EU's forpligtelse til at mobilisere ressourcer til klimaforanstaltninger i udviklingslande, til at yde sit bidrag til opnåelse af målet for de udviklede lande om at mobilisere 100 mia. USD om året og til at fastholde en fordobling af finansieringen til biodiversitet i udviklingslandene;

46. kræver objektive og gennemsigtige kriterier for ressourcetildelingen til udviklingsbistand, både på medlemsstatsplan og på EU-plan; opfordrer til, at disse kriterier baseres på behov, konsekvensvurderinger og på politiske, sociale og økonomiske resultater med henblik på den bedst mulige anvendelse af midlerne; understreger imidlertid, at denne tildeling aldrig bør gøres betinget af resultater på områder, der ikke er direkte knyttet til udviklingsmålene; understreger, at gode resultater i retning af gensidigt aftalte mål bør tilskyndes og belønnes; fremhæver betydningen af opdeltede data på territorialt plan for bedre at kunne vurdere indvirkningen af ODA;

47. anerkender, at generel budgetstøtte fremmer nationalt ejerskab, tilpasning til partnerlandes nationale udviklingsstrategier og fokus på resultater, gennemsigtighed og gensidig ansvarlighed, men understreger, at den kun bør overvejes, når og hvis betingelserne er rigtige, og der er indført effektive kontrolsystemer; påpeger, at budgetstøtte er det bedste middel til at fremme en ægte politisk dialog, der kan føre til mere myndiggørelse og ejerskab;

48. mener, at det vil kræve finansiering og handling på udviklingsområdet, der rækker ud over ODA og de offentlige politikker, at tage fat på de bæredygtige udviklingsmål; understreger, at der er behov for både egenfinansiering og international finansiering, for privat og offentlig finansiering og for politikker, der sammenkobler offentlige og private udviklingsvenlige foranstaltninger og resulterer i nogle rammer, der fremmer vækst og en ligelig fordeling af denne via de nationale budgetter;

49. minder om, at udviklingslandene møder store udfordringer, når de vil forhøje skatteindtægterne, og at de især har problemer med unddragelse af selskabsbeskatning og ulovlige finansstrømme; opfordrer EU og dens medlemsstater til at styrke udviklingsvenlig politikkohærens på dette område, til at undersøge de afsmittende virkninger på udviklingslandene af deres egne skatteaftaler og -love og til at arbejde for en bedre repræsentation af udviklingslandene i internationale fora til reformering af de globale skattepolitikker;

50. opfordrer EU og dens medlemsstater til at støtte lav- og middelindkomstudviklingslande med at skabe retfærdige, progressive, gennemsigtige og effektive skattesystemer og andre metoder til at skaffe egne indtægter for at øge forudsigeligheden og stabiliteten af denne form for finansiering og mindske bistandsafhængigheden; opfordrer til støtte af denne art på områder som skatteforvaltning og forvaltning af offentlige finanser, retfærdige fordelingsordninger, korruptionsbekæmpelse og bekæmpelse af manipulering af koncerninterne afregningspriser, skatteunddragelse og andre former for ulovlige finansstrømme; understreger betydningen af skattemæssig decentralisering og behovet for kapacitetsopbygning, der kan støtte subnationale regeringer med at udforme lokale skattesystemer og skatteindsamling;

51. opfordrer EU og dens medlemsstater til at indføre krav om landeopdelt rapportering om multinationale selskaber samt krav om offentliggørelse af detaljerede og sammenlignelige data om selskabernes aktiviteter for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed; opfordrer EU og dens medlemsstater til at være opmærksomme på den afsmittende virkning på udviklingslandene af deres egne skattepolitikker, -aftaler og -love og til at gennemføre de nødvendige reformer til at sikre, at europæiske selskaber, der tjener penge i udviklingslandene, betaler en rimelig skatteandel i disse lande;

52. understreger, at der er behov for blandet finansiering og offentlig-private partnerskaber for at skaffe finansiering ud over ODA og for effektivt at kunne følge principperne om udviklingseffektivt, men understreger, at de skal være baseret på gennemsigtige kriterier, klart skal kunne påvise deres ekstra og positive udviklingsmæssige betydning og ikke må undergrave den universelle adgang til kvalitetsbetonede essentielle offentlige tjenester, samt at alle betalinger skal være gennemsigtige; understreger, at projekter, der finansieres, skal respektere nationale udviklingsmål, internationalt aftalte menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder på en bindende måde, lokalbefolkningernes behov og rettigheder og principperne om udviklingseffektivitet; anerkender i denne forbindelse, at f.eks. smålandbruges og kvægnomadernes traditionelle anvendelse af jorden ofte ikke er dokumenteret, men skal respekteres og beskyttes; gentager, at

Tirsdag den 14. februar 2017

virksomheder, der deltager i udviklingspartnerskaber, skal respektere principperne for virksomheders sociale ansvar, FN's retningslinjer og OECD's regningslinjer i deres aktiviteter og skal fremme etiske forretningspraksisser; bemærker, at udviklingspolitikker og -programmer giver et dobbelt afkast, når der opnås udviklingseffektivitet; opfordrer alle udviklingsaktører til fuldt ud at efterleve disse principper i alle deres aktiviteter;

53. opfordrer EU til at fremme investeringer, der genererer anstændig beskæftigelse i overensstemmelse med ILO-standarder og 2030-dagsordenen; understreger i denne forbindelse værdien af social dialog og behovet for gennemsigtighed og ansvarlighed i den private sektor i tilfælde af offentlig-private partnerskaber, og når udviklingsmidler anvendes til blandet finansiering;

54. understreger, at udviklingsmidler, der anvendes til den foreslåede eksterne investeringsplan (EIP) og til eksisterende trustfonde, skal anvendes i overensstemmelse med ODA-kompatible udviklingsmål og de nye bæredygtige udviklingsmål; kræver, at der etableres mekanismer, som gør det muligt for Parlamentet at opfylde sin tilsynsrolle, når EU-udviklingsmidler anvendes uden om de normale budgetprocedurer, navnlig ved at Parlamentet tildeles observatørstatus i EIP's og trustfondenes bestyrelser samt andre strategiske bestyrelser, der træffer beslutninger om programmernes og projekternes prioriteter og omfang;

55. anerkender, at lokale mikro-, små og mellemstore virksomheder, andelsforetagender, inkluderende virksomhedsmodeller og forskningsinstitutioner spiller en rolle som motorer for vækst, beskæftigelse og lokal innovation, hvilket vil bidrage til opnåelsen af de bæredygtige udviklingsmål; opfordrer til, at man fremmer gunstige rammer for investering, industrialisering, erhvervsaktivitet, forskning, teknologi og innovation for at stimulere og fremskynde landenes egen økonomiske og menneskelige udvikling samt uddannelsesprogrammer og regelmæssige offentlig-private dialoger; anerkender EIB's rolle under EU's EIP og understreger, at EIB's initiativer især bør fokusere på unge og kvinder og — i overensstemmelse med principperne om udviklingseffektivitet — bidrage til investeringer i socialt vigtige sektorer såsom vand, sundhed og uddannelse og til at støtte iværksætterkultur og den lokale private sektor; anmoder EIB om at afsætte flere ressourcer til mikrofinansieringer med et stærkt kønsperspektiv; opfordrer desuden EIB til at arbejde sammen med Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB) om at finansiere langsigtede investeringer til gavn for bæredygtig udvikling og andre udviklingsbanker til at tilbyde en mikrokreditfacilitet, der kan finansiere bæredygtige lån til familiebedrifter;

56. finder det påkrævet, at der i den nye konsensus indgår en kraftig EU-forpligtelse til at indføre en retligt bindende international ramme for ansvarlighed af virksomheder for uredelig adfærd i de lande, hvor de opererer, eftersom de påvirker alle områder af samfundet — hvilket rækker fra udnyttelse af børnearbejde til lønninger, ingen kan leve af, fra olieudslip til omfattende skovrydninger og fra chikaner mod menneskerettighedsforkæmpere til landran;

57. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at fremme bindende foranstaltninger for at sikre, at multinationale selskaber betaler skat i de lande, hvor der udvindes eller skabes værdier, og til at fremme obligatorisk landeopdelte rapportering i den private sektor for derigennem at forbedre landenes kapacitet til at mobilisere indenlandske ressourcer; opfordrer til, at mulige praksisser for overførsel af overskud undersøges i en analyse af den afsmittende effekt;

58. opfordrer til en tilgang til gældsberedygtighed, der er baseret på menneskelige behov via et bindende sæt standarder, der definerer ansvarlig udlåns- og låntagningspraksis, gældsrevisioner og en retfærdig gældssaneringsmekanisme, der skal vurdere lovligheden og beredygtigheden af landenes gældsbyrde;

Udviklingsvenlig politikkoherens

59. opfordrer til en bred EU-debat om udviklingsvenlig politikkoherens for at få afklaret forbindelse mellem udviklingsvenlig politikkoherens og politikkoherens for bæredygtig udvikling; understreger den centrale betydning, det har, at principperne for udviklingsvenlig politikkoherens anvendes i alle EU-politikker; understreger, at udviklingsvenlig politikkoherens bør være et overordnet element i EU's strategi til opnåelse af de bæredygtige udviklingsmål; gentager, at EU-institutionerne og medlemsstaterne bør gøre en yderligere indsats for at tage højde for udviklingssamarbejdsmålene i alle interne og eksterne politikker, som kan forventes at have indvirkning på udviklingslandene, for at finde effektive mekanismer og udnytte eksisterende bedste praksis på medlemsstatsplan til gennemførelse og evaluering af udviklingsvenlig

Tirsdag den 14. februar 2017

politikkohærens, for at sikre, at udviklingsvenlig politikkohærens gennemføres med en køns sensitiv tilgang, og for at inddrage alle interessenter, herunder civilsamfundsorganisationer og lokale og regionale myndigheder, i denne proces;

60. foreslår, at der indføres en voldgiftsmekanisme med Kommissionens formand som øverste myndighed med henblik på at garantere udviklingsvenlig politikkohærens, og at Kommissionens formand i tilfælde af uoverensstemmelser mellem de forskellige EU-politikker i fuldt omfang bør påtage sig sit politiske ansvar for de store retningslinjer og træffe afgørelse i overensstemmelse med Unionens forpligtelser med hensyn til udviklingsvenlig politikkohærens; mener, at der efter en fase, hvor problemerne kortlægges, kan overvejes en reform af beslutningsprocedurerne i Kommissionens tjenestegrene og i samarbejdet på tværs af tjenestegrene;

61. opfordrer til en styrket dialog mellem EU og udviklingslandene om fremme og gennemførelse af udviklingsvenlig politikkohærens fra EU's side; mener, at feedback fra EU's partnere om fremskridtene med udviklingsvenlig politikkohærens kan være særdeles nyttigt for tilvejebringelsen af en præcis evaluering af virkningerne heraf;

62. gentager sin opfordring til, at der udvikles styringsprocesser til fremme af udviklingsvenlig politikkohærens på globalt plan, og til, at EU fører an med at fremme begrebet udviklingsvenlig politikkohærens på internationalt plan;

Handel og udvikling

63. fremhæver betydningen af fair og ordentligt reguleret handel for at fremme regional integration, bidrage til bæredygtig vækst og bekæmpe fattigdom; understreger, at EU's handelspolitik skal være en del af dagsordenen for bæredygtig udvikling og afspejle EU's udviklingspolitiske mål;

64. understreger, at der stadig findes ensidige handelspræferencer til fordel for udviklingslande, der ikke hører til blandt de mindst udviklede lande, med det formål at fremme udviklingen; mener desuden, at den nye konsensus bør henvide til EU's forpligtelse til at fremme retfærdige og etiske handelsordninger med små producenter i udviklingslande;

65. påskønner anerkendelsen af det store bidrag, som fair handel yder til gennemførelsen af FN's 2030-dagsorden; opfordrer EU til at gennemføre og yderligere udvikle sin forpligtelse til at støtte indførelsen af ordninger for fair handel i EU og partnerlandene med henblik på at fremme bæredygtigt forbrug og bæredygtige produktionsmønstre i sine handelspolitikker;

66. understreger, at der er behov for yderligere EU-støtte til udviklingslandene til udbygning af deres handelsmæssige kapacitet og til udvikling af infrastruktur og af den indenlandske private sektor, således at de får mulighed for at tilføre værdi til produktionen og diversificere den samt for at øge deres handel;

67. gentager, at et sundt miljø, herunder et stabilt klima, er afgørende for udryddelse af fattigdom; støtter EU's bestræbelser på at øge gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med forvaltning af naturressourcer og udvinding af og handel med naturressourcer, på at fremme bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion samt på at forhindre ulovlig handel inden for sektorer som mineraler, tømmer og vilde dyr og planter; er af den faste overbevisning, at der er behov for en yderligere indsats på globalt plan for at udvikle lovgivningsmæssige rammer for forsyningskæderne og større ansvarlighed i den offentlige sektor med henblik på at sikre en bæredygtig forvaltning af og handel med naturressourcer og på at gøre det muligt for ressourcerige lande og deres befolkninger at beskytte deres lokale og indfødte samfunds ret til at få større gavn af denne handel og af den bæredygtige forvaltning af biodiversitet og økosystemer; glæder sig over de fremskridt, der er gjort siden indgåelsen af Bangladesh-bæredygtighedsaftalen, og opfordrer Kommissionen til at udvide rammer af denne art til andre sektorer; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at udvide virksomhedernes sociale ansvar og due diligence-initiativer, som supplerer den gældende tømmerforordning og den foreslåede forordning om konfliktmineraler, til andre sektorer;

68. finder det beklageligt, at der stadig ikke findes et regelsæt for, hvordan virksomheder skal overholde menneskerettighedsstandarder og -forpligtelser med hensyn til sociale og miljømæssige standarder, hvorfor visse stater og virksomheder kan omgå dem uden at blive straffet; opfordrer EU og dens medlemsstater til at deltage aktivt i udarbejdelsen i FN's Menneskerettighedsråd og FN's Miljøprogram af en international traktat, der skal holde transnationale selskaber ansvarlige for krænkelse af menneskerettighederne og overtrædelser af miljømæssige standarder;

Tirsdag den 14. februar 2017

69. betoner betydningen af koordinerede og hurtige foranstaltninger for at sætte ind over for fejlernæring og opfylde 2030-dagsordenen og opnå det bæredygtige udviklingsmål 2 om udryddelse af sult;

70. minder om, at skovene spiller en afgørende rolle for mindskelse af klimaforandringer, bevarelse af biodiversitet og begrænsning af fattigdom, og opfordrer EU til at bidrage til at standse skovrydning og vende udviklingen og til at fremme bæredygtig skovforvaltning i udviklingslandene;

Sikkerhed og udvikling

71. gentager, at der er en direkte forbindelse mellem sikkerhed og udvikling, men understreger, at det er nødvendigt nøje at følge den nylige ODA-reform med hensyn til anvendelse af udviklingsinstrumenter til sikkerhedspolitik og at have en klar målsætning om fattigdomsbekæmpelse og fremme af bæredygtig udvikling; understreger, at målet om fredelige og inkluderende samfund med adgang til retfærdighed for alle bør omsættes i eksterne EU-foranstaltninger, som gennem støtte til alle lokale aktører, der kan bidrage hertil, skaber modstandsdygtighed, fremmer menneskers sikkerhed, styrke retsstatsprincippet, genoprette tillid og tager fat på de komplekse udfordringer, der er forbundet med usikkerhed, skrøbelighed og overgang til demokrati;

72. mener, at det er nødvendigt at skabe synergier mellem den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og udviklingsinstrumenter for at finde den rette balance mellem konfliktforebyggelse, konfliktløsning og rehabilitering og udvikling efter konflikter; understreger, at udenrigspolitiske programmer og foranstaltninger i dette øjemed skal være sammenhængende, skræddersyet til situationen i landet og, når de finansieres med midler, der er afsat til udviklingspolitik, være i overensstemmelse med de centrale udviklingsmål som er fastsat for ODA; understreger, at den centrale opgave i udviklingssamarbejdet fortsat er at støtte landene i deres bestræbelser på at skabe stabile og fredelige stater, der respekterer god regeringsførelse, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, og at tilstræbe at etablere bæredygtige, velfungerende markedsøkonomier med sigte på at bringe velstand til befolkningen og opfylde alle basale menneskelige behov; understreger behovet for at øge den meget begrænsede finansiering under FSFP i denne sammenhæng for at muliggøre en bredere anvendelse af den, bl.a. til gavn for udvikling i overensstemmelse med bæredygtig udviklingskohærens;

Migration og udvikling

73. fremhæver udviklingssamarbejdets centrale rolle i håndteringen af de underliggende årsager til tvungen migration og fordrivelse, som f.eks. skrøbelige stater, konflikter, usikkerhed og marginalisering, fattigdom, ulighed og forskelsbehandling, menneskerettighedskrænkelser, ringe adgang til basale tjenester såsom sundhed og uddannelse samt klimaforandringer; udpeger følgende mål som forudsætninger for stabile, modstandsdygtige stater, som i ringere grad risikerer situationer, som vil kunne føre til tvungen migration: fremme af menneskerettigheder og menneskelig værdighed, demokratiopbygning, god regeringsførelse og retsstatsforhold, social inklusion og samhørighed, økonomiske muligheder med anstændige beskæftigelsesmuligheder og virksomheder, hvor mennesket står i centrum, samt politisk råderum for civilsamfundet; opfordrer til, at udviklingssamarbejdet fokuserer på disse mål for at fremme modstandsdygtighed, og opfordrer til migrationsrelateret udviklingsbistand i katastrofesituationer med det formål at stabilisere situationen, fastholde staternes funktionsevne og give fordrevne mulighed for et værdigt liv;

74. understreger på linje med FN's 2030-dagsorden det positive bidrag, som migranter yder til bæredygtig udvikling, bl. a. gennem pengeoverførsler, og mener, at omkostninger ved disse overførsler bør nedbringes yderligere; mener, at det for at kunne komme med meningsfulde svar på migrationsrelaterede udfordringer og kriser er nødvendigt med en mere koordineret, systematisk og struktureret tilgang, som matcher oprindelses- og destinationslandenes interesser; understreger, at en effektiv måde at hjælpe et stort antal flygtninge og asylansøgere på består i at forbedre betingelserne og tilbyde både humanitær og udviklingsmæssig bistand; modsætter sig samtidig ethvert forsøg på at kæde bistand sammen med grænsekontrol, styring af migrationsstrømme eller tilbagesættelseaftaler;

75. understreger, at oprindelses- og transitlande for migranter har behov for skræddersyede udviklingsløsninger, som passer til deres respektive politiske og socioøkonomiske forhold; understreger, at denne form for samarbejde nødvendigvis skal fremme menneskerettighederne og værdighed for alle, god regeringsførelse, fred og demokratiopbygning og bør være baseret på fælles interesser og værdier og respekt for folkeretten;

76. fremhæver behovet for nøje parlamentarisk kontrol med og overvågning af aftaler knyttet til migrationsforvaltning og af migrationsrelateret anvendelse af udviklingsmidler; fremhæver betydningen af tæt samarbejde og fastlæggelse af god praksis for informationsudveksling mellem institutionerne, navnlig inden for områderne migration og sikkerhed; minder

Tirsdag den 14. februar 2017

om sine bekymringer over den stigende brug af trustfonde, der skyldes den begrænsede gennemsigtighed og manglende samråd og regionalt ejerskab;

77. påpeger i lyset af de nylige europæiske politiske tiltag til bekæmpelse af de underliggende årsager til tvungen migration, at den europæiske udviklingspolitik skal ligge inden for OECD-DAC's definition og baseres på udviklingsmæssige behov og menneskerettigheder; understreger desuden, at udviklingsbistand ikke må gøres betinget af samarbejde om migrationsanliggender som grænseforvaltning eller tilbagetagelsesaftaler;

Humanitær bistand

78. understreger, at der er behov for tættere forbindelser mellem humanitær bistand og udviklingssamarbejde for at afværge finansieringshuller og undgå overlapninger og etablering af parallelle systemer og for at skabe betingelser for en bæredygtig udvikling med indbygget modstandsdygtighed og redskaber til bedre kriseforebyggelse og -beredskab; opfordrer EU til at opfylde sin forpligtelse til i 2020 at afsætte mindst 25 % af sin humanitære bistand til lokale og nationale aktører så direkte som muligt som aftalt i Grand Bargain-aftalen;

79. minder om de grundlæggende principper for humanitær bistand: medmenneskelighed, neutralitet, uafhængighed og upartiskhed; bifalder Kommissionens modstand mod at slå den europæiske konsensus om udvikling og den europæisk konsensus om humanitær bistand sammen;

80. understreger, at det er nødvendigt at styrke international bistand, koordination og ressourcer til katastrofeberedskab, genopretning og genopbygning efter katastrofer;

81. bifalder tilsagnet om at ville støtte udbredelsen af IKT-teknologier i udviklingslandene og af gunstige betingelser for digital økonomi gennem udbygning af gratis, åben og sikker konnektivitet; minder om, at satellitter kan tilbyde omkostningseffektive løsninger, der kan forbinde aktiver og mennesker i fjerne egne, og opfordrer EU og dens medlemsstater til at være opmærksomme herpå i deres arbejde på dette område;

Globale almene goder og udfordringer

82. er af den faste overbevisning, at EU's og dens medlemsstaters globale tilstedeværelse gør dem godt rustet til fortsat at spille en ledende international rolle i håndteringen af globale almene goder og udfordringer, som i stadig højere grad er under pres, hvilket især går ud over fattige mennesker; opfordrer til, at globale almene goder og udfordringer indarbejdes i konsensusen sammen med menneskelig udvikling, miljø, herunder klimaforandringer og adgang til vand, usikkerhed og skrøbelige stater, migration, prismæssigt overkommelige energitjenester, fødevarerikkerhed og udryddelse af fejlnærings og sult;

83. minder om, at smålandbrug og familielandbrug, som er den mest almindelige landbrugsmodel i verden, spiller en nøglerolle for opfyldelsen af de bæredygtige udviklingsmål, idet de på afgørende vis bidrager til fødevarerikkerhed, bekæmpelse af jorderosion og tab af biodiversitet samt til afbødning af klimaforandringer, samtidig med at de skaber beskæftigelse; understreger, at EU på den ene side bør fremme oprettelse af landbrugsorganisationer, herunder andelsforetagender, og på den anden side bæredygtigt landbrug med fokus på økologiske metoder, bedre produktivitet i familiebedrifterne, landbrugerrettigheder og jordudnyttelsesrettigheder samt uformelle såmetoder som midler til at sikre fødevarerikkerhed, forsyning af lokale og regionale markeder, retfærdig indkomst og et anstændigt liv for landbrugere;

84. minder om, at den private sektor ikke består af en homogen gruppe aktører; understreger derfor, at EU og dens medlemsstater, når de beskæftiger sig med den private sektor, bør anvende differentierede strategier over for de forskellige typer aktører i den private sektor, herunder aktører, der ledes af producenten, mikro-, små og mellemstore virksomheder, andelsforetagender, sociale virksomheder og virksomheder inden for solidarisk økonomi;

85. der henviser til, at adgang til billig, pålidelig og bæredygtig og moderne energi for alle i 2030 (bæredygtigt udviklingsmål mål 7) er afgørende for at kunne dække de basale menneskelige behov, herunder adgang til rent vand, sanitære forhold, sundhedspleje og uddannelse, og er væsentligt for at kunne støtte oprettelse af lokale virksomheder og alle former for økonomisk aktivitet og desuden er en central løftestang for udviklingsfremskridt;

Tirsdag den 14. februar 2017

86. der henviser til, at øget produktivitet i de mindre landbrug og et bæredygtigt og klimarobust landbrug og ditto fødevarer systemer spiller en central rolle for opfyldelsen af bæredygtigt udviklingsmål 2 og begrebet bæredygtigt forbrug og produktion i udviklingsmål 12, hvilket rækker ud over de cirkeløkonomiske principper og tager højde for indvirkningerne på miljøet, sociale forhold og menneskerettigheder; understreger, at EU derfor bør fokusere på at fremme bæredygtig fødevarerproduktion og robuste landbrugsmetoder, som øger produktiviteten og produktionen; er opmærksom på kvindelige landbrugeres særlige behov med hensyn til fødevarer sikkerhed;

87. fremhæver den betydning, det har fortsat at arbejde på at forbedre adgangen til vand, sanitære forhold og hygiejne som et tværgående spørgsmål, der har indvirkning på opfyldelsen af andre mål på dagsordenen for perioden efter 2015, herunder sundhed, uddannelse og ligestilling mellem kønnene;

88. opfordrer EU til at fremme globale initiativer til håndtering af udfordringerne ved den hurtigt stigende urbanisering og til skabelse af sikre, mere inkluderende, robuste og bæredygtige byer; bifalder i denne forbindelse vedtagelsen for nylig på FN's konference om boliger og bæredygtig byudvikling (Habitat III) af en ny dagsorden for byer, der skal undersøge nye måder at planlægge, udforme, finansiere, udvikle, styre og forvalte byer på for derigennem at bidrage til at bekæmpe fattigdom og sult, forbedre sundheden og beskytte miljøet;

89. opfordrer til yderligere EU-foranstaltninger til beskyttelse af havene og de marine ressourcer; bifalder i denne forbindelse Kommissionens nylige initiativer til forbedring af den internationale forvaltning af havene med henblik på at fremme bedre forvaltning og mindske konsekvenserne af klimaforandringerne for havene og økosystemerne;

90. understreger, at det er vigtigt at se på sammenhænge mellem øget produktivitet inden for bæredygtigt landbrug og fiskeri, hvilket fører til mindre tab og fødevarer spild, gennemsigtig forvaltning af naturressourcer og tilpasning til klimaforandringer;

EU's udviklingspolitik

91. gør på ny opmærksom på de komparative fordele, der er ved EU's udviklingsindsats, herunder dens globale tilstedeværelse, den fleksibilitet, der ligger i dens vifte af instrumenter og leveringsmåder, dens rolle og engagement i politikkoherens og koordination, dens rettigheds- og demokratibaserede tilgang, dens størrelse, som gør det muligt at levere en kritisk mængde gavebistand, og dens konsekvente støtte til civilsamfundet;

92. understreger nødvendigheden af, at de komparative fordele ved EU's udviklingsindsats, omsættes til en fokuseret indsats på et vist antal politikområder, herunder, men ikke kun demokrati, god regeringsførelse og menneskerettigheder, globale almene goder og udfordringer, handel og regional integration samt håndtering af de underliggende årsager til tvungen migration; understreger, at en sådan koncentration vil skulle tilpasses til de enkelte udviklingslandes behov og prioriteter på linje med principperne om ejerskab og partnerskab;

93. minder om den stigende rolle, som idræt spiller for udvikling og fred gennem fremme af tolerans og en kultur for gensidig respekt, samt om idrættens bidrag til styrkelse af kvinder og unge mennesker, enkeltpersoner og samfund såvel som til sundhed, uddannelse og social inklusion;

94. understreger betydningen af et kollektivt, detaljeret, gennemsigtigt og rettidigt system for ansvarlighed til overvågning og revision af EU's og dens medlemsstaters gennemførelse af 2030-dagsordenen og konsensusen, understreger, at det for at sikre ansvarlighed og parlamentarisk kontrol stadig er nødvendigt med årlig rapportering om fremskridtene med gennemførelsen af alle udviklingspolitiske forpligtelser, herunder effektivitet, udviklingsvenlig politikkoherens og ODA; beklager de seneste og forventede rapporteringsmangler; bifalder Kommissionens planer om at gennemføre en midtvejsvurdering af gennemførelsen af konsensusen;

Tirsdag den 14. februar 2017

95. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.
-